

IK GA NAAR GROOTMOEDER KOEKJES BRENGEN...

Geen koekjes, geen donker bos, geen grote,
boze wolf of jager. Maar wel drie kleinkinderen
die heel goed voor hun grootouders zorgen.

INTERVIEWS: MEREL BRONS.
FOTOGRAFIE: SIMONE VAN REES.

“Alsomaop wintersport gaat, logeer ik bij opa”

Zoë (13) is elk vrij moment op de boerderij bij haar opa Adrie (71). Daar helpt ze hem met van alles en nog wat.

“Opa mag van mij niet meer op een ladder klimmen om hooi van zolder te halen, laat mij dat maar doen. Straks gebeurt er iets met hem. Opa wordt 72, maar ik vind hem soms iets te actief voor zijn leeftijd. Hij gaat altijd maar door met werken. Vaak help ik hem, dan zeg ik dat hij even mag uitrusten.

Op de wc bij opa en oma hangt een foto van mij. Daar ben ik vier en ik loop achter een kruiwagentje met gras, samen met opa. Eigenlijk is er in al die jaren niet veel veranderd. Ik help opa nog steeds op de boerderij met de verzorging van de schapen, koeien, kippen en paarden. Dat deed mijn moeder vroeger als kind ook altijd, nu doe ik het. Ik help hem ook vaak met het sjuuwen van het hooi en het drijven van de schapen van het ene weiland naar het andere. Het gaat bijna nooit fout. Op één keer na, toen stuurde ik de schapen per ongeluk naar het verkeerde weiland. Alles is leuk: lekker buiten bezig zijn, de dieren verzorgen, rijden op mijn pony Kalista én ik vind het gezellig om bij opa te zijn.

Eigenlijk ben ik heel weinig thuis. Ik zit in de tweede klas van de havo, ik hockey en doe af en toe leuke dingen met mijn vriendinnen. Dan organiseren we een high-tea of we logeren bij elkaar, maar de tijd die ik over heb, ben

“Opa en ik zijn een team, we hebben aan één woord genoeg”

ik op de boerderij. Meestal fiets ik direct na school naar opa toe, ook als het regent. Al zit de hele familie binnen, opa en ik zijn altijd lekker buiten bezig. We zijn een team. Wij hebben aan één woord genoeg, daarom kunnen we zo goed samenwerken.

Als oma straks een week op wintersport gaat, logeer ik bij opa. Dan is hij niet alleen en kan ik lekker veel bij hem op de boerderij zijn. Dan help ik met koken en met het huishouden. Ik houd opa gewoon een beetje in de gaten. Vorig jaar lag hij in het ziekenhuis, na een licht herseninfarct. Toen heb ik even getwijfeld of het allemaal wel goed zou komen. Gelukkig heeft hij er, behalve een bril, niet veel aan overgehouden. Ik probeer er maar niet te veel over na te denken dat hij ouder wordt en dat zijn gezondheid dan misschien achteruit gaat.”

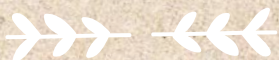
“Dat oma verhuisd is naar een seniorenwoning, geeft me een rustig gevoel”

eens alleen. Ik wilde niet dat ze zich eenzaam voelde en ging daarom zo veel mogelijk bij haar langs. Oma hield zich sterk, maar ik wist gewoon dat ze heel verdrietig was. Mama en ik ook, trouwens. Daardoor is onze band extra sterk geworden. Ik logeerde vaak bij haar op de boerderij en had 's avonds bij de open haard lange gesprekken met haar. Dan had ze het over haar thuisland, Indonesië. Ze vertelde bijvoorbeeld hoe ze daar gezichtsmaskertjes maakte van een speciale plant. Ik vond het allemaal even interessant en luisterde graag naar oma's verhalen. Die periode droomde ik nog vaak over opa. Daar praatte ik over met oma en dan haalden we samen herinneringen op aan de tijd dat hij er nog was. Opa was een heel creatieve man. Hij ontwierp munten en penningen en ik zat vaak uren met hem te tekenen en te knutselen. Prachtig vond ik dat.

Als oma en ik niet praten, kijken we samen naar voetbal. Ajax is onze favoriet. Waar oma vroeger voor mij zorgde, probeer ik dat nu voor haar te doen. Dat draait dus om als je ouder wordt. Gek is dat! Toen ze aan haar ogen was geopereerd, logeerde ik bij oma om haar te helpen. Ik wist dat ze zich dan meer op haar gemak voelde. Ik zette kopjes thee voor haar en deed boodschappen. Omdat ze slecht ter been is, ondersteun ik haar als we een stukje gaan wandelen. Zoals laatst, tijdens een familievakantie op Vlieland. Zo makkelijk loopt ze niet meer over het strand. Het moet een grappig gezicht geweest zijn, zo'n lange slungel met een Indisch omaatje aan z'n arm!

Natuurlijk heb ik het best druk met mijn vrienden, waterpolo en school. Ik zit op het gymnasium. Toch heb ik het nooit te druk om mijn oma te bellen, gewoon om te checken hoe het met haar gaat. We zitten zo twintig minuten aan de telefoon. De laatste maanden vond ik het maar niks dat ze alleen op die boerderij woonde. Op tv zie je vaak genoeg dat er weer oudere mensen zijn overvallen. Ik was zo bang dat het haar ook zou overkomen, dus ik belde haar vaker dan normaal. Nu is ze verhuisd naar een seniorenwoning, gelukkig. Het geeft een rustig gevoel dat ze niet meer zo alleen is en dat ze allemaal een beetje op elkaar letten.”

“We zitten zo twintig minuten aan de telefoon”

Vanaf zijn geboorte had David (15) die speciale band met opa en oma Vis (80). In 2007 overleed zijn opa, maar met oma Sonja is David nog steeds heel close.

“Mijn moeder was drie maanden zwanger van mij toen mijn vader bij haar wegging. Zij kreeg in die tijd veel steun van mijn opa en oma. Mijn moeder bleef werken en ik logeerde veel bij hen. Ik zag opa als mijn vader, hij kon soms best streng zijn. Zeven jaar geleden overleed hij plotseling aan een hersenbloeding en was oma in-

“Welachenhardomelkaars
grappen, net als Geeren Goor”

Roan (16) ziet haar oma Ada (59) als een tweede moeder én vriendin. Op zaterdag gaan ze vaak samen op de scooter naar de stad.

“Mijn oma is nog jong en heeft veel energie. Mocht dat ooit veranderen, dan zal ik er voor haar zijn. Ze is mijn tweede moeder, maar ook mijn vriendin. En we lijken op elkaar. We zijn allebei zorgzaam en staan graag voor anderen klaar. Zij doet vrijwilligerswerk en ik help mijn moeder regelmatig door op mijn zusje te passen of haar uit school te halen. Verder zijn we allebei zachtvaardig en daardoor durven we soms niet alles te zeggen wat we denken. Maar we zijn ook allebei koppig. We kunnen lang boos blijven en geven niet snel onze fouten toe. Kortom: ik begrijp haar en zij mij. Met oma kan ik alles bespreken. Een tijdje geleden ging het niet zo lekker op school. Ik haalde ook slechte cijfers. Ik deed wel mijn best, maar ik maakte me toch zorgen. Toen zei oma: ‘Rootje, het komt allemaal wel goed!’ Daardoor voelde ik me veel beter.

Ik spreek vaak af met mijn vriendinnen, om te shoppen of zo, maar ik ga net zo vaak naar oma toe. Dan blijf ik lekker bij haar eten. Voor oma's pastasalade leg ik graag vijf kilometer af op de fiets! Samen doen we de leukste dingen, zoals op de scooter naar de stad. Dan hebben we de grootste lol. We lachen het hardst om elkaars

“Ik spreek vaak af met mijn vriendinnen, maar ik ga net zo vaak naar oma”

grappen, net als Geer en Goor. Pas waren de Havendagen bij ons in het dorp. Oma stelde voor om een tochtje te maken op een Rib Powerboat, een soort raceboot. Dat ding ging ontzettend hard. Zo stoer dat mijn oma dat durft.

Ik ben er ook voor haar met minder leuke dingen. Onlangs is ze geopereerd aan een cyste in haar buik en kon ze een paar dagen niet lopen. Toen stofzuigde ik haar huis, maakte ik schoon en deed ik de boodschappen. Voor oma Ada doe ik dat met liefde.” ■

